

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2019. október hó 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hatóság félrevezetésének vétsége miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 2019. március hó 6. napján kihirdetett 1.B.70/2018/15. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Balassagyarmati Járásbíróság a 2019. március hó 6. napján kelt 1.B.70/2018/15. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 271.§ (1) bekezdésébe ütköző hatóság félrevezetésének vétségében. Ezért őt 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.- forintban állapította meg, s az így kiszabott 100.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen Terhelt1 vádlott, a bűnösség megállapítása miatt, bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

Fellebbezése írásbeli indokolásának lényege szerint az ügy alapját képező cselekménye nem bűncselekmény, mert nem hatóság előtt történt, továbbá, mert nem bűncselekményre vonatkozott, ezért elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte, arra hivatkozással, hogy a jelen ügyben csupán intézkedés alkalmazásának lett volna helye. Álláspontja szerint ugyanis a „bírói gyakorlat” abban az esetben, ha a bejelentés valótlansága már a helyszínen megállapítható, azaz a büntetőügyben eljáró hatóságok indokolatlan foglalkoztatása, így a védett jogi tárgy sérelme elmarad, illetve a valótlan bejelentéssel ok-okozati összefüggésben nem áll, csupán intézkedést alkalmaz.

Álláspontja szerint továbbá szükségtelen volt elmeállapotának igazságügyi elmeorvos szakértői vizsgálata, így az ezzel felmerült költség viselésére kötelezése mellőzését kérte.

A vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja alátámasztása érdekében konkrétan megjelölt bírósági ítéletre, büntető eseti döntésre és a beadványban szöveg szerint

idézett jogszabályi rendelkezésekre hivatkozott. Azonban utóbbiak részben nem alkalmazhatók a büntetőeljárásban, a hivatkozott büntető jogi tárgyú jogszabályi rendelkezéseket, ítéletet és eseti döntést pedig alapvetően tévesen értelmezte.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.591/2017/2.-BF. számú átiratában a vádlott fellebbezését alaptalannak tartotta és az elsőfokú bíróság ítéletének – a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja alapján történő - helybenhagyását indítványozta, arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a büntetőeljárási szabályok megtartásával feltárta és értékelési körébe vonta az ügy helyes ténybeli, valamint jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat, az indokolási kötelezettségét is túlnyomórészt teljesítve számot adott arról, hogy Terhelt1 vádlottnak a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges tényállási elemek hiányára hivatkozó védekezését miért vetette el. A vádlott bűnösségének megállapítására alapvetően megalapozottan került sor.

A főügyészség észrevételezte ugyanakkor, hogy a megállapított tényállás - a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában írt - részbeni megalapozatlanságban szenved, mert iratellenes megállapítást tartalmaz, az elkövetés azon körülményeire vonatkozóan, hogy a vádlott pontosan mely hatósághoz tette meg valótlan bejelentését, továbbá, hogy ekkor hol tartózkodott. Az ítéleti tényállás részbeni megalapozatlansága - a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával – azonban a másodfokú bíróság által kiküszöbölhető az ügyiratok tartalma alapján, s a helyesbítést követően az ítéleti tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, így megalapozott és a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban is. Annak megváltoztatása és Terhelt1 vádlott felmentése csak a bizonyítékok fellebbezési eljárásban meg nem engedett felülvizsgálata útján történhetne. Az elsőfokú bíróság megalapozottan vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és a bűncselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

A főügyészség észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által a bűnösség megállapítása körében előadott indokolás hiányos és nyelvtanilag is nehezen értelmezhető, ezért azt azon – az ügyészi átiratban részletesen taglalt - jogszabályi rendelkezésekkel indítványozta kiegészíteni, melyekből egyértelműen kitűnik, hogy a 112-es központi segélyhívó számon folytatott telefonbeszélgetés során elmondottak, hatóság előtt előadottaknak tekintendők. A főügyészség álláspontja szerint továbbá a helyesen feltárt büntetéskiszabási tényezők alapján a büntetett előéletű Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés - a napi tételek számában és az egy napi tétel összegében egyaránt - arányosnak, ugyanakkor inkább méltányosnak tekinthető, ily módon annak esetleges további enyhítése nem indokolt.

A főügyészség a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés kitűzését tartotta indokoltnak, melyen nem kívánt részt venni.

A fellebbezés alaptalan.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

A felülbírálat eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, az ügy ténybeli és jogi elbírálása szempontjából jelentős bizonyítékokat feltárta és értékelési körébe vonta, s azok helytálló, logikai hibától mentes értékelésével állapította meg a tényállást.

A másodfokú bíróság ugyanakkor megállapította azt is – e tekintetben egyetértve az ügyészi átiratban foglaltakkal –, hogy a tényállás iratellenes abban a vonatkozásban, hogy a vádlott pontosan mely hatósághoz tett valótlan bejelentést, továbbá, hogy a bejelentés tételkor hol tartózkodott.

Ez okból az ítéleti tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában írt részbeni megalapozatlansági hibában szenved, mely azonban a másodfokú bíróság által a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával kiküszöbölhető, az ügyiratok tartalma alapján.

A törvényszék ezért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást akként pontosítja, hogy Terhelt1 vádlott önhibájából eredő ittas állapotban 2017. január hó 10. napján 11 óra 41 perckor *a 112 számú segélyhívó szám felhívása útján* olyan valótlan tartalmú, bűncselekmény (lőfegyverrel és lőszerrel való visszaélés) elkövetésére vonatkozó bejelentést tett a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság *Tevékenység-irányítási Központjába*, miszerint *a egyéb cím szám alatti ingatlanban* öt darab kalasnyikov lőfegyver, valamint lőszer van, azzal bárkit megöl, továbbá megöli azt a személyt, aki molesztálta korábban a gyerekeit.

A fentiek szerint pontosított tényállás immár minden részében megalapozott, mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdése szerinti hiányosságoktól, ezért a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése révén, indokolási kötelezettségének is eleget téve, okszerűen vont le következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

A törvényszék az elsőfokú ítélet indokolásának az ügyészi átiratban indítványozott kiegészítését szükségtelennek tartja, tekintettel arra, hogy köztudomású ténynek tekinthető, hogy a 112-es számú segélyhívó szám a rendőrséggel, a tűzoltósággal, a katasztrófavédelemmel és a mentőszolgálatokkal történő kapcsolatfelvétel céljából került rendszeresítésre, mely hívószámra kezdeményezett sikeres hívás során elhangzottak – a hívás tartalma alapján e hatóságok közül az illetékességgel és hatáskörrel rendelkező - hatósághoz intézett közlésnek tekintendők.

Az ítélet indokolásának 3. bekezdését mellőzi, tekintettel arra, hogy az abban foglaltak értelmezhetetlenek.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a megalapozott tényálláshoz a Be. 591. § (1) bekezdése alapján kötve van, a tényállás megváltoztatása, következésképpen a vádlott felmentése csak a bizonyítékok fellebbezési eljárásban – a Be. 593. § (2) bekezdése értelmében - meg nem engedett felülvizsgálata útján történhetne, ezért a vádlott felmentést célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a büntetés nemét és mértékét meghatározó bűnösségi tényezőket teljeskörűen feltárta. Az alkalmazott büntetés neve és mértéke arányos és elegendő, ugyanakkor inkább méltányos joghátrány a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez, így annak enyhítése nem indokolt.

Mindezek alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a fent írtak szerint a Be. 605. § (1) bekezdés alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta, a részletesebb indokolást pedig a helybenhagyott rendelkezések vonatkozásában a Be. 605. § (4) bekezdése értelmében mellőzte.

A törvényszék végzésével szemben a Be. 615. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiánya miatt további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2019. október 9.

dr. Csonka Tibor s. k. a tanács elnöke

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. előadó bíró

dr. Szepesi Ágnes s. k. bíró

Z á r a d é k

A Balassagyarmati Járásbíróság 1.B.70/2018/15. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék 14.Bf.92/2019/6. számú végzésével 2019. október hó 9. napján jogerőre emelkedett.

Balassagyarmat, 2019. október 9.

dr. Csonka Tibor s. k.

a tanács elnöke